

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Martea, Joia și Sâmbăta

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefranțate se refuză.
Articole republicate nu se inapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeala =**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Profesorii**

„Sufletul frumos” cum așa de nimere a numit Goga pe A. Bârseanu, a povestit și îndrumat, după cum îndrăzneștem să vizez în clipe de pagână scăbumuri suferătoare, lucrările celui dintâi congres al profesorilor.

Venii de pe toate olaturile românești, celele restitute, acești apostoli credincioși ai luminei ai adevărului, și ai frumosului, și au manifestat în cumpărătura groaieră dorul puternic de a și celtuoi toate energiile în slujba fundamentală și clădirii măndrișei și măntuirii noastre: România mare.

Să vorba lor venea din lumea curată a simfemintelor românești, izvoră din adâncurile înainte până azi, ale sufletului și într-o binecuvântare îninimă, căci paragrafii a obiceiului de gânduri și ucigași de voințe, a tirare, manonor și hainei nu i mai înfrorou.

Cu lanțurilor și cu spectrul îngrozitor al temelilor umede. Gândul sbură dinții spre culmele idealului și voința regăzătină și oțelita spre vastul

înțelegerei de viață românească

moștenită și cinsătoarea.

Respirători, ei au înțeles strigătul vremii, potrăi și săptăna a firii și au alegat să se înșirui. În rândurile cele dintâi ale luptei pentru biruința culturii neprindătoare a strămoșilor asupra istoriei venite delă altărdinuri cu prisorișii primediocești. Au înțeles că trebuie să se strângem totă boala de gândire și de simțire a neamului pentru a temelii de granit ale căroru să poată zidi casă de înțelepciune, să ne zidim fortărețe văzute și nevăzute pentru întărirea sufletului și a trupului nostru de nemurire românește.

Congresul profesorilor a fost stăpânul de același diah care a insuflat multimea de la Alba-Iulia, doar ei au fost slujitorii credincioși ai acestui diah de tamăduire. Si hotărările luate într-o caldă îmbrățișare de gândire și simțire sunt chemate să îndrumă viața neamului pe cărările luminioase ale dreptății și virtuții creșinței, să îzbudească păturile neamului prin razele culturii adevarat românești.

Izbavitoare și și hotărârile nestăpănește în puterea căreia nu vor să prindă scăaloa în valurile tulbură ale politicii naționale. O vor păzi cu trezire de sănătăți de aseverare. Școala trebuie să fie altăceva decât cea care se pregătește cuminecătă de cunoaștere și măntuire pentru fiecare în-

românes. In consecință ea nu va suferi să fie îndrumată și stăpânită de factori stăini de ideurile și nizunilele ei, ci numai de slujitorii ei devotați și înțelepți.

Fericim diah care a planat asupra profesorilor și fericim profesorii cari au înțeles povetela acestui diah.

Dumnezeu va binecuvânta cu bogăție de roduri munca școalăi românești.

Un dorobant.

Din cercuri preoțești

O coloană permanentă ar trebui să fie rezervată în Telegraful Român, în care să se discute zilnic despre toate problemele mari și mărunte, cari cad în cadrul vieții bisericesti, preoțești și religioase. În ziaristica serioasă a tuturor popoarelor înaintate, e un deliciu să urmărești cronică bisericescă și religioasă, ceeace și un semn că în biserică se lucrează, și problema religioasă a viații și o întrebare vitală, pururea deschisă și căutată.

Așa și la altii; nu tot așa la noi, cari suntem la începutul orăriu progres de sămăd. Ce izvor nesecat de tipete, de săgăriuri de pene era parlamentul unguresc, ministri și jandarmi, obiectul predilect al întregiei noastre gazetării, pămă și al foilor bisericesti!

Venea o chestie bisericescă, religioasă în tiparul gazetelor, și stai uimit de către neorientare și stângărie în concepție și tratarea ei. Cine e de vină? În rândul întâi noi preot mea cu lipsa scutului solidarității de tagmă specială. Fiecare a trăit pentru sine, pentru grijile sale proprii. Nu ne leagă nimică la olătă, ci fiecare e cum vrea și cum îl dă măna. Dar a fost de vină și cum îl dă măna. Dar oricum reprezentăm temeiul ierarhiei bisericesci!

O apstie, o nemultumire generală, o dezertare dela datorile primordiale, caracterizată ca generală varisită îci coelea cu imbulzeli de parvenire, de căstigare zeloașă a unui post bun, sau obținerea protecției vreunui omnipotent cu tinereea în perpetuitate a bizantinismului, care e boala veche și ereditată a bisericii ortodoxe. Așa a fost, și ne măngâiem că nu va mai fi. În sferele mai înalte ale bisericii erau alte neajunsuri, pe cari unul, care nici în sinodul protopopesc nu a putut intră, nu le cunoaste, dar le simțeste ca pe vântul de iarnă, care aleargă pornit de pe pustiurile de zăpadă ale Rusiei. Iar noi cari stăm înormântați prin parchii de necaz aștept-

tăm ca în locul vântului de ghință să pornească din sferele înalte bisericesti vântul de primăvară și soare dulce, ca să ne mai desmorțim și noi pe sate. Așa va fi pe viitor.

Atunci cu altă înțimă vom prinde a lucru și a trăi, bine stând că unde e înțuneric secolu trebuie sprinsă lumina, și unde sănăreză ranele durerii, acolo e necesar leacul vindecării.

Și între astfel de condiții neprilenice cercul intelectual al protoului se strâmtorează și el se rusifică. O carte nouă nu-i mai ajunge în mână, o gazetă nu este cunoscută și e bună de impachet. Abia la anul de zile mai înțâlnesc un prieten.

Spiritul solidarității de tagmă ce leagă pe lucrătorii industriali în organizații puternice, care pornesc în unde nu tocmai binefăcătoare echilibrului social, la preotime lipsește, deși el s-ar manifesta cu totul în alt sens, spre binele societății.

Și uneori că unul se smulge din valurile de încerc și scrie o predică, arăt un neajuns să expreze unei doar, semnează un defect, cheamă spre o reformă. Cele secundare și mărunte în aceleasi propoziții ca și cele mai importante probleme.

Și cum să cupădă începerea răbojului ziaristica română amuște și rămân căteva gazete foarte blângă și inofensive. În Telegraful Român începus eruditul protopop Dr. Ioan Lupaș să pledeze pentru modificarea §§ ilor cu restaurarea corporațiunilor bisericesti. Discuția să intotmolit repepe, și a trebuit să asistăm la scenele cele mai urate din viața unei biserici, ca să facem alegeri la comanda celor mai nelegiuți asasini de popoare, care au trimis asupra noastră administrația imbecilă și păgână.

De se acceptă măsura recomandată de părintele Lupaș, nu venea stăpăna păcate po ni.

Ingrat și rolul unui om cult, serios și prevăzător într'o societate democratică, în care fiecare e egal și deopotrivă competență în orice afacere.

Și a scris părintele I. Popa din Săliște în Telegraf despre o anumite modificare a serviciului divin, vechea comună cu urechia, ca să rămână vreme pentru predică. Era la începutul răbojului și lumea alergă la biserică să-si împărtășească de focul curățitor al îspășirii pacătoelor lumii. Cele mai ciudate pării său scriș despre lucruri importante și nu s'au spus toate cele corecte, cari se găsesc în orice manual de școală. A urmat o foarte caracteristică circulară a fostului mitropolit Ioan, care interzice orice inovație în cheftii de slujbă, ca și când totul ar fi per-

fec și nu ar putea intra un duh de inoare, de refacere în atâtea lucruri, cări nu mai corespund vremii și progresului general. Ritualul nostru început din timpul apostolic și s'a desvoltat până în secolul al VIII-lea. Avem peste 5000 de poezii bisericești respirate în minele și celelalte cărți bisericești scrise de teologi și bărbați cunernici, o parte însemnată luate din biblie. Ele pot fi selectate. Poeti religioși au existat numai în vremurile vechi creștine și numai la greci? Un studiu înțelegător despre preții bisericești, despre teologia cuprinshă în cîntările ritualului, cără fi de interesant și folositor. Refacerea cultului a împresărat viața religioasă la protestanți, a invitat biserică engleză cu liturgiile ei alcătuite în consonanță cu caracterul poporului, cu cultura lui artistică și religioasă. Sufletul omenește pretinde să î se interpreteze adeverările și aspirațiile religioase în forme croite pe măsură sa, penetrându-se efectiv. În rugăciune, ca și în predica, rolul important il are personalitatea preotului. El nu e o candevală izolată. Dău foaie bucati de lemn: arde. Și alta de asemenea. Pui lemne la olală ard cu boabele, cu flăcări, răspândesc căldură și lumină. Așa e preotul într'o parohie. Predica nu e numai de pe amvon. A predică inseamnă a descoperi viața neșăturabilă a lui Hristos la 1, 2, 100 de persoane. Iisus Hristos a predicat și la mulți de oameni, dar s-a mulțumit și când a avut numai ne femeia samarineană.

Adevărările religioase în cărți sunt schilave, în sistemele sunătoare sunt schelete, în personalitatea preotului sunt viață. Adevărările morale pot deveni personale, cele psihice și științifice nu. Număr, greutate, dimensiune, năușă și cără cu simțăminte personale ale preotului sau ascuțitorilor, — însă nădejde, frică, bucurie, credință etc. — da. Cuvântul lui Dumnezeu în carte și literă moartă, și hărție, cernăea, în predică devine ceeace a fost, când s-a rostit.

Definiția predicei: Arta de a înțălu ascultatorii într-o stare sufletească suprioră.

O întrebare, care se punea serios în

discuție pe acea vreme era: predica să fie sistemitică, sau o alocuție ozonată, să fie cărtă sau rostită liber. Lungimea predicei, atâtăna delă subiect; iar în privința rostirei sau citirii predicei regula elementară e: Cea cărtă trebuie să fie clară, fără repetiții, fără intercalări de prisos, iar cea rostită liber, trebuie să elucideze orce afirmație. Ca trebe să studiem temeinice, e natural. Și mult trebuie să te mires în învățarea că atâta preot din generația tineră în înzintă de a deveni preoți de frante, au abandonat cămpul larg al teologiei și au studiat drepturile, filosofia, agricultura, contabilitatea și nici un specialist în vreun studiu teologic-pastoral. Daică cei buni abandonează teologia, de unde să așteptăm curenții sănătos de progres? Vă continuă.

Tr. Scorobet.

O hotărâre

La congresulul profesorilor și profesorilor de școală superioară, secundare și speciale de dincolo de Munte.

În ședința de Marti, 8/21 Ianuarie, a congresului profesorilor și profesorilor din Transilvania, Binat și părțile ungurești, locuite de Români, s'a facut propanarea de mai jos, care s'a primit cu unanimitate, având a fi executată întocmai. O aduzem la cunoștința intelectualilor noștri dela sate și dela orașe, cu rugarea, să ia de la vreme măsurile de lipsă, ca hotărârea congresului să se indeplinească, după împrejurările locale. Despre cele îndeplinite să se raporteze la timpul său, biroului «Asociației» (Sibiu, Strada Șagana, 6).

«Spre a întări în conștiința fiecărui Român convîngerea despre însemnatatea mărețului act al unității naționale, propun, ca în săptămâniile viitoare membrii corpului profesoral dela toate școalele noastre superioare, secundare și speciale să întocmească căte un ciclu de conferențe publice asupra următoarelor subiecte și asupra altora de aceeași natură:

1. Pândantul românesc și locuirile lor.
2. Începuturile neamului românesc,

FOISOARA

Profesorii universitari cătră români

— Secură privire asupra trecutului —

In presajma înfăptuirii unității naționale, Asociația profesorilor universitari din regatul român s'a adresat cătră românii de pretutindeni, făcând o secură privire asupra trecutului neamului nostru, pentru a arăta mai bine calea de urmat în viitor.

In acest cuvânt, semnat de Comitetul Asociației profesorilor universitari, în frunte cu președintele Ion Athanasius și vicepreședintii A. C. Cazu și Dr. O. Proca, se spune următoarele:

Zuza înfăptuirea unității noastre naționale înseamnă încheierea primei vărste de 17 secole și mai bine a neamului românesc. Caracteristica acestei vărste este, în puține cuvinte: *divizionare, apăsare, umflare, ignoranță, răbdare*.

Ea își le-a adus numeroasele încălcări ale poporelor barbare în timp de 1700 de ani!

Rând pe rând s'a năpustit asupra noastră: *Gothii*, în secolul III,

Hunii și *Avari*, în secolul IV,

Slavii, *Bulgarii*, în secolul V, VI, și VII.,

Ungurii, în secolul IX,

Pecenegii, în secolul X,
Cumanii, în secolul XI,
Tatarii, în secolul XIII și XIV.,

Turci, în secolul XV și XVI.

Grea a fost lupta contră lor. El cu putere, brută, cu violență, cu prigonești; noi cu deținutea sfântă a cauzelor noastre, cu respectul aderătorilor, al cinstei, al umanității..

Acum, înainte de a păși pragul celei de a doua vărăștă a neamului nostru *Intrigă*, să facem o secură privire asupra trecutului său:

1. Ne produc groază, dar și mandrie, cele mai multe de 52 răsboale, pe care au trebuit să le poarte Principatele Moldovei și Munteniei dela înfrângere lor (1300—1350) contra numeroșilor vrăjăiști, cari le păndeau de toate părțile ca să le cucerească. (Cele mai numeroase din aceste răsboale s'a dăt împotriva turcilor și ungurilor).

Ne gândim cu groază la unelelurile de învățăjire între Moldova și Muntenia, teste de dusmanul neamului, și că frântările să interiorelor lor, produse de intrigile din afară...

Ne produc groază cei mai bine de 404 de ani de suzeranitate turcească, grea și umilitoare asupra Principatelor; — era epoca *fanariotilor* de 105 ani reprezentă cu siguranță una din cele mai negre pagini în istoria noastră națională. Patru secole și jumătate de întuneric

vijeliiile, prin care a trecut neamul nostru și în cercările de întregire a neamului.

3. Cum s'a făcut unitatea națională?

4. Însemnatatea și folosalele urilor neamului.

5. Probleme pentru viitor în România

intregită.

6. *Bărbații*, care au pregătit și contribuit mai mult la unitatea neamului.

Întrucătă se poate, conferințele vor fi însoțite de *cântări*, *lecturi* și *declamații* de poezii patriottice, precum și de *proiecții luminoase*.

Aceleași subiecte se vor trata în mod popular și ușor de înțeles în comunitatea din jurul centruș, în care se află școala, în cadrele despărțimentelor și agenturilor *Asociației*.

In timpul proxim se vor da, ca *lecturi libere* din *Limba română* pentru elevii din clasele superioare, materii din ciclul primar și pentru elevii și elevete din clasele inferioare vor memoriza, recita și canta bătrâni literare de cuprins național și patriotic.

Conferințele și prelegerile popolare se vor ține din partea profesorilor și profesorilor, se vor trimite la *Asociația*, și cele mai bune dintre se vor tipări pe cehuliuță acestei instituții culturale, sau într'un volum, sau în suri separate.

Ca deosebită solemnitate se va zina de 24 Ianuarie v. zina unirii cipătorilor, începutul și temelia unității naționale. În această zi se vor ține, pe mari și pentru mici, în orașe și la prelegeri comemorative, însoțite de declamații și cântări.

Sibiu, 8/21 Ianuarie 1918.

A. Bârsan

Majestatea Sa Regina Maria

profesorii ardeleni

La omagiiile de recunoștere, votanții și delegații în congres în Sibiu, exprimă general Traian Mosorin

pe terenul cultural, de biruri asupra moldovenilor și munteni, de speculașii săi, municii lor, de jaful avutului, de profanarea dinților, de necințarea familiei lor.

Toate acestea au fost îndurătoare în bătrânețe de munteni și moldoveni, căci ei n-au putut în un singur moment convinsingă, că dreptatea va sfârși prin a învinge. Și ea a învins 1859 și 1877.

2. Voi, frații *transilvăneni*, duceți de bine de zece veacuri o lupă uriașă contra ghierilor, cari nu s'au dat îndărăt delă nici mijloc pentru a vă desfășura ca nație.

Care înămărcănească nu se revoltă la tinea constituită dela 1570 (Approbata et confirmata Constitutiones), unde se spune că: «Naționea româna n'are nici un drap politice, ea este străină și prin religie ei, este îngăduină numai vremelnic, atât timp cat va binevoli principalele și stăpânește».

Ce acuare înversunate în contra religiei noastre! Căci ei și său de seamă de putere, pe care o dă cîndrenii strămoșească în luptă contra desnaționalării. Încizările (1299), încercările de convertire la calvinism și catolicism, toate acestea numai pentru a vă desparti prin religie de români din principate. Și cînd, ascuțările și misiunile, care vi s'au făcut în 1697, o parte bisericii voastre ortodoxe a consumat și

Sa Regina Maria a binevoită și răspunde prin următoarea telegramă:

**"D-l gen. Popolu, Com. trupelor din Transilvania
Din Patentul regel. București, 23 Ianuarie.**

Cu mare bucurie am primit următoarea telegramă din partea Corpului didactic secundar de pește muntii, adunat în Congres la Sibiu, și Vă rog, să arătați tuturor viile mele mulțumiri pentru sentimentele de dragoste și devotament, de care sunt insuflați față de Tron. Mă sănătatea profesorilor ardele, care mănușă în mănușă cu prețimea, în imprejurările cele mai grele și apăsătoare, sprinjindu-se numai pe dragoste și jertfă materiale ale poporului, a muncit vîrtejose pentru răspândirea învățământului în limba națională, tânăr pururi aprinsă făcând credință în vîrtozul neamului românesc. – Acum, când ceasul unirii și al libertății a sunat, sunt sigură, că luminătorii poporului român de peste Munte își vor da întreaga măsură a devotamentului lor pentru cultura națională și pentru buna îndrumare a tinerimii".

MARIA.

Deschiderea congresului profesorilor

Duminică, la orele 12 participanții congresului au luat mese comună la restaurantele "Unicum". S-a constituit imediat că bănățenii nu au putut participa, fiind împedeți de sărbătoarea Preacușului de la Blaj a salătă pe cei doi reprezentanți ai corpului didactic de pește muntii, dr. Mărăcușescu și Boletă de Râmnicu-Vâlcea.

A răspuns d-l Mărăcușescu, exprimându-și admirația față de devotamente și dragoste pe care profesorii ardeleni au dovedit-o înde-

șeală; a constatat cu durere, că corpul didactic de pește muntii nu e la aceeași înălțime a che-

mății.

D-l Blaj a saluat în numele sibiștilor ce participanți congresului, iar d-l Perlea dela Brașov a mulțumit comitetului aranjator, înde-

șeul-d-lui Oprean, care s'a îngrădit de incă-

tuire.

Corpul profesional s'a îndreptat apoi spre muzeul Asociației, unde s'a juvit prima ședință. Asistă un public numeros.

La ora 3 apără d-l ministru Vasile Goldiș, iar d-l Precup deschide congresul cu o frumoasă cuvântare, în care face istoricul mișcării de organizare ale corpului profesional de dincioace.

Unirea cu cea romano-catolică, care n'a fost mirare și revoltă voastră văzând cursa ce vi se intânsă, căci ei n'au îndeplinit aproape nici una din făgăduilele ce vă dăt! Dar noua eparchie greco-catolică de la Haidu-Dorog, unde serviciul religios trebuie făcut în ungurește, ce eră dețut un atențat contra națiunii române!

Ce astură desperate în contra școalor voastre cu scopul de a substitui începutul cu înțeptul limbă, literatură și istoria maghiară, limbii, literaturii și istoriei române; căci el cunoșteva loarean acestor arme de apărare în luptă dintre naționalități. Toate legile școlare, ungurești (1879, 1891, 1907 etc) n'au făcut decât să susțină și puținele concesiuni cuprinse în legea naționalității de la 1867... Dar încăderea atâtător școală române, pe care voi le întreținări cu banii voștri; deș, plătind totale dările către statul ungar, aveați dreptul să cereți și să faceți sacrificii pentru scăparea voastră!

Cătă umilință n'ajă indură vol din partea magistraților și dăferișorilor slujbași unguri, cari în propria voastră jură, au impus limbii ungurești în judecătorii și celelalte autorități...

Cătă persecuții n'au indură fruntași voștri... Prigonirea și moarte în exil a episcopului Micu, pentru memorile care le-a prezenta împăratului Carol VI. (1733) și împăratelui Maria Tereza (1754). Prigonirea celor 19 milii de ro-

Mărți congres, — a început d-sa, — apelul lansat de noi a fost înțămpinat cu căldură, ceea ce se vede din numărul frumos al participanților. Constat că bucurie că în noi zăvănește același dor de a ne asculta și de a ne organiza. Trebuie să mulțumim lui Dumnezeu, că nouă ne-a hărăzit norocul de a deschide cel dințăi congres al profesorilor români și de a salua în mijlocul nostru pe cel dințăi ministru român. De fapt Frumos din lacrimi a devenit realitate.

Incercați de organizare s-au ivit multe. În sinul corpului profesor român, dar mică dinăuntru de ordin confesional nu toldeaua ni au zădărântor planurile. Datorită eternă recunoaștere profesorilor ca Gheorghe și Mroșor, care au suveranul ideea unei organizații a corpului didactic. În sfârșit și-a reusit la 1914 să ne organizăm în cadrul Asociației, în 5 secții. A venit însă înfricoșatul răsboi mondial și orice activitate rodnică a fost ce neputință. Azi nu se poate constata, ce rezultat ar fi adus înălțărea noastră.

Curentul răsboi a sacrat multe victime în rândurile noastre. Am pierdut pe Dr. Alex Bogdan, Miclea, Dionisie Nistor dela Brașov, pe Francisc Deac dela Ghiera și pe Avram Sădeanu dela Arad (intreg congresul se ridică în semn de pietate). La 28 August 1916 România a declarat răsboi monarhiei Austro-Ungarie și furia turanică s'a desfășurat cu inversare asupra noastră. Dumnezeu a voit însă altele. Ziua de 1 Decembrie 1918 ni-a adus inviere.

Profesorii români au păstrat focul viu al iubirii de neam. În clasa noastră intelectuală: conștiința noastră națională și opera lor și se poate afirma, că ei sunt precursorii noștri. Profesorii nu mai pot fi deci sociotii drept o cantitate neglijabilă, căci mărcile bărbat de stat Dimitrie Sturdza a zis, că profesorul e un martir apostolat, pentru că în mână profesorului e soarele neamului.

Vrem să fim un organism puternic, care să crească cunoașterea de muncă și de caracter. Profesorii români de dincioace de Carpați nu vorău să fie aserviți politicei militante. Problemele așteaptă rezolvare și cerem să nu se decupea puțină să le rezolvăm. Simțim o deosebită bucurie, că sefii resursei instrucției și Dr. Vasile Goldiș, care și să-a făst profesor, care cunoaște năcărurile vieții noastre și avem firma convinsă, că interesele noastre vor găsi la dânsul o justă apreciere. Vă mulțumesc pentru încercările acordate și vă depărțăm mandatul! (Apăzură)

Di Andrei Blăseenu și el așezat imediat președintul al congresului și rostește următoarele cuvinte: Vă mulțumesc din totuș intenție pentru emosie cu care mă încredință. În adunarea dascăllilor români vă o manifestare a vieții românești și primăvara neamului nostru. În urma descrierii noastre politice și unirii noastre cu România se deschide un nou camp de muncă.

mâni, cari au înfămat petiții individuale împăratului Iosif II. (1782). Prigonirea contra semnatariilor supliciei colective din 1791 (*Supplex libellus Valachorum Transsylvaniae*). Prigonirea contra semnatariilor memorandelor dela 1805 și 1804. Procese (de presă) 175 cu 446 condamnări de români în timp numai de 17 ani (1896–1913) pentru că și în scris și au apărat naționalitatea!

3. Voi, frații *bucovineni*, cari la 1715 ați fost răpiți de lacoma Austriei, ați dus de 143 de ani povara unei stăpâni, în care violența și violența și au dat mână în atențatul îndreptători voastră.

Vi s'au redus drepturile cetățenești, vi s'a impus limba nemțescă în justiție și administrație voastră, său îngreută condițile de funcționare a școalelor și bisericilor voastre.

Dar ceea ce a amenințat mai mult naționalitatea voastră, a fost încurajarea perfidă a puterii elementelor străine printre voi, ca început cu început să vă încalci!

4. Voi, frații *basarabeni*, pe cari v'a sunul Rusia iartă din Patria-Mamă la 1812 și 1878, ați susținut cu resemnare cea mai autocorată stăpâname timp de mai mult de 100 de ani. Ne dăm seamă că a fost de aspirație această stăpâname, după mișcările revoluționare, pe care ea le-a provocat chiar la ruși. Având și ei aceeași reli-

Toste tagmele au văzut necesitatea organizării și profesorii nu puteau să lipsească.

Invințământul e mijlocul cel mai puternic pentru crearea viitorului nostru și profesorii dândușo semă că în școală secundare se pregătește elementul intelectual, au porât o mișcare.

(Va urma.)

Congres de socialisti

Duminică, în 19 I. c., la ora 9 înainte de amiază, s'a întrunit în sala magistraturii sibiene congresul partidului social-democrat român din Ardeal și Bânaț.

Au fost de față 120 delegați, între cari pe largătoare piedicile puse băneștilor din parții armatei sarbăto, au îsbuit să se prezinte și delegații din Banat.

Au lăsat mai înainte cuvântul tovarășul *Flăueră*, care își arăta bucurie, că marea răsboi al popoarelor s'a terminat cu deschiderea neamului românesc. Datoria noastră este astăzi să cercetăm mijloacele potrivite pentru a îmbunătăți soarta muncitorilor dela orașe și a țărimii.

In numele socialistilor germani și maghiari din Sibiu, salut congresul tovarășul *Baumann*.

Mai vorbesc *Moga*, care raportează despre situația materială a partidului; se constată că oricele sănătăți sunt purtate în bună răndăuție. *Grădinărian* cere ca partidul socialist să nu fie reprezentat în Consiliul Dirigent, îl răspunde *Jumanca*: Facem parte din Consiliu, nu ca să ocupăm posturi, ci ca muncitorii să-șe apăreamuți trebuinței și acolo. *Bonciuță* aniversează intrarea în Consiliul dirigent a tovarășilor *Ion Manca* și *Flăueră*. Partidul socialist puternic e poate înființa mai atât dacă sănătem unită la un loc, și nu împărțită.

Şeful resorului de justiție, Dr. Aurel *Zorzan*, arată că toți fruntașii neamului noștru lucrează pentru înaintarea poporului. Datoria noastră este să *Indăm* înțâi clădire, și numai după aceea să întocmim interiorul ei.

Tot în sedința aceasta, în care au mai lăsat cuvântul *Piteag* din Crișor, *Cioră* din Roșia, *Pop din Petroșani*, și a său cînt telegrame de aderență din Timișoara, Blaj, Cluj, Budapesta, Comănești și a.

Premierul sedința din ziua următoare, Luni, s'au pus la desbatere statutul partidului socialdemocrat din Ardeal și Bânaț.

Raportor este *Iosif Recan*, care zice că programul partidului nu este altul, decât al tuturor partidelor socialistice de pretutindeni.

După o discuție mai lungă se alege o comisiune de 30 membri pentru a studia che-

ziunea.

De aceea se găsesc astăzi români de origine, dar rusificați ca limbă și ca simțire printre cei cari au trecut prin scăolele rusești; și acestea ne-a întristat mult. Din fericire numărul lor este foarte mic față de marea masă a poporului basarabean, care a rămas român în toată firea și simțirea lui.

La voi s'a mai întrebuit și sistemul dislocărilor cu forță, sau prin ademenire și înlocuirea celor plecați prin ruși sau prin germani.

Frații de noiști se găsesc în tinuturi deținute ale Siberiei și ale Caucazului, Auzim că mulți se înapoieză la pământul lor strămoșesc, și acestea ne umple inimă de bucurie.

Frații români de pretutindeni! Toate acestea sursează ale voastre și multe altele, noi cestia din România liberă le-am să uit și le-am simțit împreună cu voi, precum și simț și voi, frații transilvăneni, basarabeni și bucovineni, sufletele noastre din Moldova și Muntenia până la independență.

Toate prizonirile, toate ademenirile, toate încercările dușmanilor de a rupe comunitatea noastră sufletească au rămas zădărnicile. Ea se

Să vorbă și despre afacerea *organizațiilor economice*.

Cu raport la situația politică, Congresul a votat următoarele:

Congresul partidului social-democrat din Ardeal și Banat, într-un 19 și 20 Ianuarie 1919 în Sibiu, declară că în urma înfăptuirii *unității naționale*, consideră de cel mai apropiat și mai important că să lupta pentru desăvârșirea democratizării a țării, pentru restabilirea căt mai grabnică a sistemului constituțional și pentru înfăptuirea reformei electorale și a reformelor agrare drepte și radicale. Preținând respectarea cea mai stricată a tuturor postulatelor cuprinse în rezoluția dela Alba Iulia, și în special aceea de a declară că reclamă cea mai desăvârșită libertate și autonomie națională pe seama tuturor națiunilor străine de pe teritoriul României Mari.

Românii din Macedonia

— Un fost ministru despre Macedo-români —

Dîl L. Grădășean, fost ministru și actual prezent al Societății Macedo-române din București, a făcut unul ziarist din capitală următoare declară:

Situarea aromânilor depinde de așezarea viitoare din peninsula balcanică. Până acum nu se poate arăta cu precizie care va fi aceasta așezare.

Malul asupra *Albaniei* domnește încă un mare necunoscut, astăzi în ce privește *granițele* acestui stat, că și în ce priveste sfera de influență în care va fi cuprinsă el. E probabil însă că sub o formă sau alta va rămâne un *stat albanez*, care după unele semne va fi cuprins în sfera de influență a Italiei.

Se înțelege că interesul aromânilor ar fi ca statul albanez să fie căt mai mare pentru a putea cuprinde căt mai mulți aromâni; căci în nici un sit stat din peninsula balcanică ei nu sărătuze desvoltat și liber și năr obijinea un maximum de drepturi naționale, ca dela altă parte.

Aromâni, prin Societatea Macedo-Română din România, întocmesc un *memoria* care, după ce va fi aprobat de organele societății, se va înființa astăzi guvernul român, că și reprezentanții puternici astăzi, sporecă se va avea vedere la conferența de pace.

Până acasă memoriu, care este în lucru, probabil că aromâni vor cere că pe lângă menținerea drepturilor ce li s-au recunoscut de Serbia, Grecia, Bulgaria, la 1913, să li se mai asigure și o *autonomie comună națională*, în comunitate locuite în majoritate de ei. În plus, trebuie ca toate aceste drepturi să le fie serios garanteate, în practică, de oarecare experiență a dovedit că unele state balcanice de la început nu au respectat angajamentele luate la București.

Cu raport la Albania, în special aromâni

vor cere că diferențele lor grupuri ce ar fi cu prisincă în acest stat să constituie *cantoane*, bucurându-se față de statul albanez de o autonomie asemănătoare cu aceea, pe care o avea până acum Croația față de statul ungur.

Funcționari români și neromâni

— Date instructive —

I

In preajma preluii administrației prin consiliul dirigent, cred a face bun serviciu când în cele următoare dău, pe temelii cîtevor, o iconiană fidelă a situației, în care ne aflăm noi români față de foști nostri aspiratori.

Maghilari au sănt să introducă o administrație mărgărită și să ne împărtăzească cu o armăzintă întreagă de funcționari străini de neamul nostru. Puțini, foarte puțini români au putut ajunge la administrație; dar și aceșia, cu toate pregătirile lor superioare colegilor străinănumi în posturi de a două mână și nici unul în posturi conduceatoare.

Români în administrație a trebuit să muncească din greu, ear obligații nostri străini încasau recunoștință din partea superioarilor. Pe deosebire, am fost și spionati: multe ar putea fi istoric dosarele cabinetului negru.

Cei mai mulți din noi, cari săntem la administrație superioară, muncind din greu și cînd în spate pe colegii nostri de alt neam, nu afăm azi cu sănătatea sfidurănică și fără avere materială...

Noi, funcționari români, până aci am adus numai jertfe pentru poporul nostru și credem fi ai drept a asta, căc am cînd a răsărit și pentru noi soarele libertății și dreptății, să fim băgăti în seamă d'n partea Consiliului diregenț conform capabilității și jertfelor noastre.

In comitetul *Albel inferior*, care constă din centrul cu 8 prefuri și 4 orase, afăm dintre 122 funcționari comitetanți 1 z un singur preitor și 1 practicant administrativ de origine română, apoi 25 notari comuni. Sunt deci cu pregătire academică 35 maghiari și 10 români, față de 2 români, și 41 de notari comuni și cercuial străini de neamul nostru, față de 25 notari de origine română.

Mai afăm 24 ofițiali și canceleri și pe lângă centre toți străini. Observ că în numărul acestor nu sunt luată duruști, cari încă sănt cel puțin vreo 30, și cari încă sănătatea londul de pensie.

Să vedem acum, care e situația în cele 4 orașe de pe teritoriul comitetului Alba-Inferioră cu totul românesc:

In *Alba-Iulia* din 24 funcționari: se află un singur român ca ofițer de dare.

In *Abrud* dintre 16 funcționari 1 senator și 1 controlor de cassă.

Cântec din răsboi

— Colecția Boaca —

*Foaie verde de clovere,
Toată lumea-i în pictoare
Toată lumea-i în cîtezădă
Într-o luptă încrucișată,
Curg sănge încercăci.
Pentru bătrâna 'mperat.
Dor ne vine mare jela,
Că pe lume s' multe reale:
Role 'n lume căde ore fl,
Nici te putem povest,
Cine-mi poate spune mie,
Cădă jale i' pe pastile,
Cădă voineci îs vîrzd sănge,
Cădă mame vor mai plâng?
Mamele mă incăză,
Că dă scurtă viață.
Dor nevestele s' cu dor,
Pildăng cu copilășii lor;
Oțează nelocat
Pentru tata 'ndepărăat,
Depărăt de cîndice,
Dumnezeu Sfântul să-l fie,
Că i-a lăsat tinerile,
Drăgălași și mărunti,
De te ia mila de ei.*

*Vasile Antimie,
din Frățiașul vechi rgt. de inf. 15.*

In *Ajud* între 17 funcționari nu e nici un român.

In fine in Oraș Sibiu dintr-17 funcționari: 1 senator și 1 ofițer de dare român.

Deci dintre 74 funcționari abia 5 sunt români.

In comitetul *Hunedorii*, care constă din centrul cu 10 prefuri și orașele Deva, Hăleg, Orăștie și Hunedoara afăm următoarea situație:

Dintre 79 funcționari cu pregătire academică afăm 1 asesor la sediul orfanălă, 1 prim-pretor și 1 pretor român.

Dintre 26 ofițiali: 3 români, și dintre 99 notari comuni și cercuial 20 români. Deci din totalitatea funcționarilor dela comitet de 204 sănt români 32.

Trecând la orașele de pe teritorul acestui comitet afăm:

In *Deva* 21 străini și 1 ofițer român, In *Hăleg* 18 străini și un senator român, In *Orăștie* 18 străini, 4 români, și în *Hunedoara* 10 străini, 6 români; adecă, toți acești români în funcții inferioare; sunt deci în aceste orașe față de 72 funcționari străini 12 de origine română. Voi continua cu celelalte comitate, în cari dispărăjă și mai mare, ca să se convinsc concețienii maghiari, că ei au fiut de minciună proverbul lor că: Extra Hungariam non est vita, și est vita, non est ita.

In comitetul *Turda-Arieș* afăm o situație și mai tristă.

Din totalitatea locuitorilor de 174.375 sănt români 125.668, și cu toate că acest comitet este românesc, afăm un număr disprezent de funcționari români, și aceșia numai ca notari comuni și cercuial și nici un român la administrație superioară. Este taboul: Comitetul constă din centrul, din 6 pretri și orașul Turda.

In centrul sănt aplicati 4 cu pregătire academică și 11 cu pregătire inferioară, — toți maghiari, și nici un român.

In cercul *Jara-de-jos* 5 funcționari centrali din acesta 4 cu pregătire academică, 1 cu mai mică și 6 notari comuni. Români nici unul.

In cercul *Ludoș* de pe Mureș dintre cu pregătire academică 1 cu pregătire inferioară și 12 notari comuni, și nici un român.

In *Cămpeni* sănt aplicati 4 cu pregătire inferioară și 5 notari comuni, dintre cari abia 1 notar român.

In cercul *Turda*: 5 funcționari superiori, 2 inferiori și 12 notari comuni, dintre cari 3 notari români.

In cercul *Trăscăduț*: 4 funcționari superiori, 1 inferior și 6 notari comuni, dintre cari 1 notar român.

In cercul *Orăștie* sănt 10 funcționari cu studii academice și 24 cu pregătire inferioară, toți străini de neamul nostru.

Făcând bilanțul acestui comitet, afăm din 93 funcționari din centrul și oraș nici un român, dintre 48 notari comuni abia 6 români.

Comitetul *Clujului* ne prezintă următoarea iconiană: Din totalitatea locuitorilor în număr de 225.879 sănt români 153.717.

In funcțiile administrative sănt aplicati: în centrul 19 cu pregătire academică și 15 cu studii inferioare, dintre cari nici un român.

In cercurile pretoriile și anume: In preitura *Banii Hunedoarei* 3 cu pregătire academică, 5 cu inferioară, și 14 notari comuni, dintre cari abia 1 român ca notar comun.

In preitura *Gialu*: 4 cu academie, 2 cu inferioară și 7 notari comuni. Nici un român.

In al *Almosului*: 4 cu academie 2 cu inferioară și 10 notari comuni, 1 singur român ca notar comun.

In cercul *Crajului*: 4 cu academie 2 cu pregătire inferioară și 18 notari comuni. Nici un român.

In cercul *Ormenișului-de-câmpie*: 2 cu pregătire academică și 2 cu inferioară și 5 notari comuni. Români nici unul.

In cercul *Mociului*: 3 cu academie, 2 fără, și 8 notari comuni, între cari 1 notar comun.

In cercul *Nădășului*: 3 cu academie, 2 cu

pregătire inferioară și 6 notari comunali. Români nici unul.

In Sămasul mare: 3 pregătire academică, 2 cu pregătire inferioară și 10 notari comunali, dintre care 1 notar comunal român.

In cercul Teaca: 3 cu pregătire academică, 2 cu pregătire inferioară și 10 notari comunali, dintre care 1 notar comunal român.

In orașul Cojocna: 6 cu studii academice și 9 cu studii inferioare, dintre care nici un român.

In total sănt aplicati la acest comitat 90 funcționari, în centre, dintre care 54 cu studii academice, 45 fără, și 78 notari comunali. Din totalitatea acestora sunt numai 4 notari comunali de neamul nostru!

Ioan Hentez.

Pentru Orfelinat

Am incasat și primit cu mulțumită: 1. Dela seful armatei și siguranței publice 940 lei.

2. Dela parohul nostru din Ighiu Petru Cîrco, o colectă dela cununia țărănilor Vasile Marcu și Victoria Florescu din Ighiu 231 cor.

3. Dela Dr. Vlad, medic în Poiana, ca răscumpărare a anunțurilor de cununie 20 cor.

4. Dela Nicolae Mureșan, măestru măcelar, dar binevol 50 cor.

Tuturor li se exprimă mulțumită.

Cassa arhidiecezană.

Manifestul sașilor

Considerăm ca un act de cea mai mare insensibilitate pentru siguranța și viitorul stăpânirii noastre în Ardeal declarata, făcută la Mediaș, în ziua de 8 Ianuarie stă nou, de cele două asociatii, care reprezintă nu și astăzi din Ardeal.

Ea incepe constând că în tara unde ei au rost național vechi de opt veacuri, "evenimentele mondiale au creat situații noi". Adângă că Ardealul și părțile anexe formează "teritoriul naționale bine determinate prin imprejurări etnografice și că românii sănt "poporul cel mai numeros al Transilvaniei și al județurilor locuite de români. În care se găsesc și elemente maghiare. Recunosc deci ca înfrântarea hotărârea dela Alba-Iulia și decretul-lege următor dat de regele Ferdinand, acte istorice care decurg din drepturile naționale ale poporului român la unirea sa și la înmemoriala Statului său", aducă la independenție un vechi ideal și fac parte din desfășurarea firească a istoriei lumii.

Așa fiind "nou", poporul săsesc din Transilvania, declarând alipirea noastră la regatul României și adresând poporului român salutul nostru frâtesc și urâile noastre de bine pentru îndeplinirea idealurilor sale naționale..."

Indemnând și pe celelalte neamuri ardelenie la o asemenea decizie, "poporul săsesc, conștiencie de însemnatatea hotărârii sale, se privește de acum înainte ca făcând parte din Regatul român, iar pe filii și fiicele sale ca cetățeni români. Roagă deci pe Dumnezeu ca acest pas plin de răspundere, pe care privește de datoria sa a face, să fie spre bine și să fie însoțită de binecuvântarea saa".

Hotărârea aceasta, aşa de prudent și de frumos redactată, vine la vremea sa, și ea corespunde, nu numai dorințelor noastre, — cari, ori că am fi suferit din partea slăbeti prusiene la timpul răsboiului, săm doarbele între dânsi și între poporul german însuși, iar mai ales între ucenicii lui Frederic cel Mare și ai lui Bismarck și între vecile elemente de emigrare în Orient, de origine alsaciană, și având mai mult sânge celtic, și romanic, cum constată, într-o carte din 1908, seful lor Lutz Korodi, cari sănăsăi, — ci și interesul, prolat în cursuri secuilor, al acestora înșui.

Dacă sănăsăi s-au putut menține contra filoilor și contra unor oameni asemenea cu ele, pecenegii și cumanii, frajii bunii intru turcii și maghiarii de azi, o datorește elementului românesc aflat acolo, de la care au luat cunoașterea țărăi și milioacele îndătinate de a-și supune natura.

Dacă orașele săsești, formate din nesigurile state primitive, au ajuns la puternica organizație economică pe care o știm, ele o datoră românilor de dincolo, cari, organizând Domnile Moldovei și Țărilor Românești, îndată după sosirea lor — și — o recunoștem — în parte din cauza sosirii lor, îl au deschis căile de comerț spre Dunăre și Marea Negăra.

Astfel sajii au fost un complement politic, cultural și economic al nașiei noastre. și el pot să fie aceasta și azi.

Pentru ungurii cei veci au fost o uneală și apoi o pielecid. Pentru ungurii cei noi un obiect de antipatie și de temere continuă.

A desfășor pe săsi de Uigaria, înseamnă și-a redat misiunii lor istorice.

Săi pare bine să o recunoște, — gata să relnceapă cu noi o colaborație aproape milenară.

(N. R.)

N. Iorga.

Dela sate

O primire binemeritată —

Câte unu sau în grupe se întorc cei care trebuie să se refugieză dinaintea furiei teutonic-maghiare, și rândurile dinante crivățului geros al iernii.

Dar precum primăvara, copiii la vedere primelor rândurile chiuie de veselie, său și acum, când refugiați se întorc la căminurile părăsite, se petrec scene înduioșatoare preotilor în comunei lor.

O astfel de sărbătoare a fost pentru români din Codlea (Județul Brașov) întoarcerea săcașă a venerabilului lor paroh, Iosif Comanescu, despre care voiesc să vă raportă.

Vesta sosirii sale în comuna vecină la sfîrșit său preot cu acelas nume să lăzi ca o undă de sunet ceresc. Administratorul parohial aduce la cunoștința statului național român sosirea bâtrânelui preot și îndată se și încep pregătiri de primire.

A doua zi o trăsură trâsă de patru căi sur, însoțita de vreo patruzeci de călăreți împodobiți de sărbătoare aleargă în frunte cu episcopul N. Cărteaș în comuna vecină, Ghimbav, pentru primirea preotului lor.

La vedere lor, lacrimi de emoție și bucurie brâzdua fata bâtrânelui preot, și mai mult prin semne și îmbătrâni, decât prin cuvinte își pută arăta simțământul.

Cu drapelul tricolor în frunte, pleacă conștiul spre Codlea. La intrarea în comună fețe, fără, bătrâni și femei îl întâmpinări în nesfăurite urme de să: trăcesc!

Convoiul își urmă căile, căci primirea avea să se facă în piatră română unde este și casa parohială. Spore mijlocii comunei o nouă surprindere. Săci încă afară de întoarcerea preotului român și își ieșă într-unămpâină.

În fruntea convoiului se pune acum fanfara săsească și o altă mulțime de popori, săi și români, petrec convoiul mai departe spre casa parohială.

Piată dinaintea casei parohiale e fixată de lume. Prin o frumoasă poartă triumfală intră convoiul în piată: fanfara cântând, bâtrâni călăreți în frunte cu drapelul, apoi trăsurile, fețorii călăreți, corporațiunile săsești și în urmă mulțimea de popor.

Cei ce așteaptă aici, la vederea venerabilului preot erup în urale. Vorbeste administratorul preotului George F. Presmearean, apoi Inv. L. Pascu, tâlnâmcând dorul cu care a fost așteptat, iubirea cu care este întămpinat și spărancele dulci pentru un viitor plin de nădejde. România Mare. Lungi urale de: Traiană România Mare!

Miscați până la lacrimi răspunde bâtrânelul preot, mulțămând pentru frumoasa primire și promisiune, că va rămânea până la sfârșitul vieții sale aceea ca fost, munind cu puțuri nouă pentru binele comun și pentru prosperitatea parohiei sale.

Din partea comunei politice este binevenită de notarul comunala, M. Bloos, iar din partea bisericilor ev. lut. și dcl. K. Königes. Părintele răspunde accentuanță că și pe viitor va lucra pentru convegiu la bună înțelegere între săsi și români pe adevaratele principii democratice: dreptate și egalitate.

Sirul vorbirilor îl încheie părintele losif Comanescu cel tiner, arătând însemnatatea momentului și a zilelor care le trăim: invierea neamului românesc și clădirea României Mari.

In aceaș ordine pleacă apoi cortegiul la biserică, spre a aduce mulțimile Celui Preasfint pentru darul său. La serviciu divin sănă d-Isa toți notabili din comuna. In o nouă vorbire părintele Comanescu având St. Crucă și evangelia în mână, arată cum credința și principiile sănt cuprinse în Evanghelie sunt puterea, care a mantuit și care vor fi și în viitor temelia statului nostru național...

De astfel de primele se învrednicește, preoții, cari au lucrat cu zei și drag pentru păstorii lor. Pie aceasta îndeamnă spre lucru celor tineri, și măngărește și mulțumirea celor bătrâni.

Codlea, în Ianuarie 1919.

Ivan Pascu
Invățător.

Consiliul dirigent român. — Sibiu. Resorțul cultelor și instrucțiunii publice

Nr. 103/919

Comunicat

Sore a face cu putință studenților români din Transilvania, Banat și Ungaria să-și continue studiile la universitatea română, ministerul de culte și instrucție publică din București a luate dispozitivele necesare pentru înființarea mai multor cămine și căminuri studențești, în care vor fi primiți și întreținuți gratuit

100	"	"	drepți și
100	"	"	litere și științe.

Total 300 „ din Transilvania Banat și Ungaria.

Sunt poftiți deci toți studenții noștri, înscriski la universitatea din Cluj și Budapesta, ca întrucât doresc să-și continue studiile la Bacău — să comunică imediat și cel mai târziu până la 1 Februarie 1919 v. — resorțul nostru de culte și instrucție publică din Sibiu date personale cu privire la locul și anul nașterii, studiile pregătitoare, numărul semestrelor și facultatea, în care sănă sau doresc să fie înscrise.

Toate ziarele sănt rugate să reproducă acest comunicat.

Sibiu, în 9 Ianuarie 1919.

Vasile Goldiș,
șeful resorțului de culte și instrucție publică.

Ferită de apostolii minciuni

— De un bun român —

III

(Fise)

Vă zicem apoi din totă tărâia sufletelor noastre: înălțători cu mânile voastre spusecătul! Amar veți plăti talicoșia voastră de a fi îndrăzniți să vă atingeți de icona sfântă a Regelui tuturor Românilor. Ea e o sfântă între sfinte, și nu e într-o ţară românească înină, care să nu adore pe acest cel mai bun și mai frumos Inger al lui Dumnezeu, care pe vremea când Peșterile voastre și ale nemților împregna peire asupra Bucureștilor, nu să îndepărte de rânturi români, ci acolo să neclinchită până în clipa căderii Bucureștilor, un Inger de pașă pentru toți ne-păstuiți, deși tot atunci murea prietenul cel mai mare, Mircea. Va veni în vremea în curând, să punem cu toții paginile măștește ce le-a scris ai atunci în foaia „România”, nîște rânduri care sănt tot atâtaia lacrami-mărgăritare, plâns de ingerul cel alb și României, care e lubit și stimat azi de-o lume întrăgătoare și numai voi, pînătenitori, în ura voastră îndrăznică cutetează și aruncăți cu noroi în icona ei strălucoitoare. Va veni ca vremea să cunoștem cu toții cu dinanziul faptelor regelui și reginei României și vom înțelege atunci, că aceasta casă dominoare nu are nimic cu Imperiul nemților, cum nu se impăca cu spații. Prinții și prințesele României cu toții boteză în legătura românească și membrii familiei regale năsună cunoscut un port mai frumos decât portul românesc, pe care-l poartă mereu și-l au făcut cunoscut lumii întregi. Lar bulun cap al acestei familiilor, glorios regii Ferdinand, a fost tot timpul răsboiuțul alturilor și prestatia lui, în grozaveul foc delui Mărășești și prestatia lui.

Tot el încă acum doi ani, înainte de Mărășești și într-o România în răsboi, a promis să împăr-

La «Libraria Arhidicezana» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de Dr. Stefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la Libraria Arhidicezana:

Despre caritatea creștinească.

Trei predică

de Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porte. Se vinde pentru scopuri culturale-antropice.

In editura «Librăriei arhidicezane» din Sibiu a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și episoadele Sfintilor Apostoli.

Tipărit în zilele Prelatălui Imperat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Iasit Prelăusit Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religiune greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intime de stat al Marelui Palat Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15-**, plus porto postal **K 3-**
Legătură imitărie de piele **K 20-**, plus porto postal **K 3-**

Revizionatorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidicezana» în Sibiu se află de vânzare:

Semînțe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private de

Zacharia Bolu, fost asesor const., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an.

Cuvântări la pramele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebrale.

Tomul III: Adasă de texturi biblice pentru cunând funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale,

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane**, plus porto postal **3 Coroane**.

Redactor responsabil: Dr. Nicolae Regman.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Calet I (ediția a doua).

Foile verde, foie de nuc.
Cântă pușul ecuul.
Săzănește-nă în frunză.
Vai, bătrâni dragi ne-avem.
Bădisor deparțis-ță.
Cine m'aușe căstănd.
Băde, zau, o fi pacat.
Baga, Doamne luna 'n nor.

Calet II (ediția a doua).

Săli tu, bade, ce mi-ai spus.
Săli bade, ce mi-ai spus.
Născăciu mină, nu-i.
Floare fui, floare trecul.
Cântec hădusec L.
Dups ochi ca murele.
Tragej voi bol.
Cine n'are dor pe vale.

Calet III.

Pastării muncii cubul.
Lăptăciu domnul.
Turarea din valea sacă.
Cântec hădusec II.
Ce vîl, bade, tătar.
Tu te dacă, bade, sărac.
Foile verde, foile lată.
Pe unde umbă dorul.

Calet IV.

Pe sub florii mă legănam,
Foile verde, pup de crin.
Săzănește în vîrful desul.
Mădroș, de dragostea noastră.

Când neci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzăluță.
Auzi, mădroș, cuci-ți căntă.
Săzănește în vîrful desul.

Nou!

Mai Timiș, apă rece,
De când, bude, te-ai dus.
Flurică de pe apă.
Cântec hădusec III.

Bade, drăpa domnește,
Cucule ce prenă sură.
Toată lumea-dintă-neam.
Câte flori sunt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Calet I (ediția a doua).

De doi (Lugojena) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) L.
Pe picior I.
Ardeleana L.
Brău I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Calet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeana II.
Invățăriș I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brău II.

Calet III (ediția a doua).

Brău III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hoțegana.
Invățăriș II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abreudiana) IV.
Brău IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Nou!

Mora (ca în Banat) II.
Invățăriș III.
Brău V.
Pe picior IV.

Calet IV.

Ardeleana V.
Brău (Dunjă) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Din Maramureș.

Nou!

Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brău VII.

Prețul unui calet Cor. 10—fr.

La șezătoare,

Icoană din popor (lact cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcea.

Preludiu și cor.

Nr. 1. Doina lui Sorin.
n. 2. Măndrușă cu ochi verzi.
n. 3. Cântec de bătrâni.

Prelüsul:

Nr. 4. A în-dacă Martin.
n. 5. Melodram.
n. 6. Cântecul Biezel.
n. 7. De masă.
n. 8. Scenă.

Cântec hădusec.

n. 9. Solo de flaut.
n. 10. Brău.
n. 11. Duet.
n. 12. Invățăriș și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16—fr.

Rândunica, vals (ediția a doua)

Viorele, vals (ediția a doua)

Aurora, vals

Quadrille, pe motive românești

Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)

Hora (Do Δ minor — Cis moll) (ediția a doua)

Nou! I Hora (Re Δ major — Des dur)

II Hora (La Δ major — As dur)

Lei 5-

n. 5-

n. 5-

n. 5-

n. 5-

n. 4—

n. 4—

Pieselete epuse au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu.

La «Librăria Arhidicezana» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Span

conferență celtă la congresul Invățătorilor gr.-or. români din Biharia : :

de Nicolae Regman.

Prețul: 30 fili plus porto postal 6 fili.

Casa dela Jeriho

omili și evantări bisericești de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.